

[Søren Jensen.]

af de 3 største købstæder, og det vil unægtelig komme til at se lidt mærkeligt ud, såfremt man senere i København tager skridt i modsat retning under henvisning til de erfaringer, man har gjort.

Efter min opfattelse er det et centralt element i det kommunale selvstyre, at borgeren så direkte som muligt kan øve indflydelse på den kommunale forvaltning og i det hele taget har en nær kontakt med kommunestyret; denne kontakt bliver svag i de foreslåede storkommuner. Med de nu foreslåede kommuner vil der blive store områder, ja, hele kommuner af de nuværende, som overhovedet ikke har nogen chance for at blive repræsenteret i de nye byråd. Det er for mig at se en alvorlig forringelse af det folkevalgte elements indflydelse. Hertil kommer den almindelige fare for, at den store administration, som det medfører, kommer til at virke tung og usmidig. Endvidere vil jeg nævne den skævhed i balancen inden for de fremtidige amter, som disse store og dominerende kommuner kan medføre, bl. a. vil den nye Ålborg storkommune få over en tredjedel af indbyggerne i det nye amt og blive en dominans på flere måder på bekostning af de øvrige mindre, svage kommuner i amtet. Det er vel ikke helt uden grund, at disse kommuner såvel i Vendsyssel som i Himmerland frygter, at det kraftcentrum, man vil skabe, vil suge indflydelse til sig og gøre det endnu sværere for de øvrige kommuner at få industrivirksomheder og faciliteter af forskellig art og dermed blive de alsidige bæredygtige kommuner, som der har været talt så meget om.

Hvad angår Nørresundby og de øvrige kommuner i den nye storkommune Ålborg, og hvad vi her kan vente os, har vi i de sidste dage fået en forsmag på det, da Købstadforeningen har måttet standse de udnævnelser af højere embedsmænd, som Ålborg købstad var gået i gang med blandt sine egne ansatte uden hensyn til administration i de øvrige kommuner. Man har

åbenbart været bange for, at der i omegnskommunerne skulle være en mere kvalificeret kommunal tjenestemand, og så ville man på forhånd sikre sig, at der ikke blev plads til ham på en fremtrædende post i den nye storkommune.

Det store flertal af den nordjyske befolkning forstår ikke, at det er nødvendigt og fordelagtigt at danne en så stor kommune som den foreslåede, en kommune på op imod 540 km², med en nordgrænse ved Vildmosen og Brønderslev oppe i Vendsyssel og en anden grænse 50 km sydligere, for ikke at tale om en sydvestgrænse 3 km fra Nibe torv. Har man tænkt på, at den foreslåede storkommune bliver på ca. 50.000 ha, alt efter hvor meget af de gennemskårne kommuner der nu vælger at følge med ind i storbyen, eller har man tænkt på, at storkommunen bliver 3 gange så stor i areal som København, Frederiksberg, Gentofte og Lyngby-Tårnbæk tilsammen inklusive Amager Fælled og Dyrehaven? Jeg synes, at disse ting må mane en lille smule til eftertanke.

Desværre må vi, der i sin tid stemte for kommuneinddelingsloven, bittert erfare, at det meget omtalte ord „normalt“, som vi var nogle stykker der klamrede os til, er blevet en narresut, en narresut, fordi det ikke er blevet anvendt ved de foreslåede sammenlægninger, hvor det med rette kunne have været anvendt til at fravige hovedreglen. Jeg tænker her ikke mindst på hr. Peter Nielsens og mit ændringsforslag om at danne en nordenfjords storkommune med Nørresundby som centrum. Vi har her Limfjorden som en naturlig grænse, en grænse mellem 2 gamle købstæder med hver sine forstæder og hver sit opland, en grænse mellem 2 landsdele, nemlig en grænse mellem Vendsyssel og Himmerland. Den af os forslåede storkommune vil få 36.000 indbyggere og blive en god konkurrent til storebror Ålborg, som endda vil få mellem 110.000 og 120.000 indbyggere og arealer tilstrækkelige til udbygningen i hvert fald dette århundrede ud.